

- 4) Czy nieudzielenie urlopu macierzyńskiego matce genetycznej, która posiada dziecko na podstawie umowy o macierzyństwo zastępcze stanowi, w związku ze stosunkiem pracownika do matki zastępczej, potencjalne naruszenie art. 14 w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) lub b) lub art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE [...]?
- 5) Czy mniej korzystne traktowanie matki genetycznej, która posiada dziecko na podstawie umowy o macierzyństwo zastępcze, stanowi, z powodu stosunku matki genetycznej do matki zastępczej dziecka, potencjalne naruszenie art. 14 w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) lub b) lub art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE [...]?
- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 4, czy status matki genetycznej wystarczy do uprawnienia jej do urlopu macierzyńskiego na podstawie jej stosunku do matki zastępczej dziecka?
- 7) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na którekolwiek z pytań 1, 2, [3] i [4]:
- 7.1. Czy dyrektywa 92/85/EWG [...] jest bezpośrednio skuteczna w zakresie istotnym dla sprawy oraz
- 7.2. Czy dyrektywa 2006/54/WE [...] jest bezpośrednio skuteczna w zakresie istotnym dla sprawy?

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 2 lutego 2012 r. w sprawie T-76/08, EI du Pont de Nemours and Company i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 kwietnia 2012 r. przez EI du Pont de Nemours and Company

(Sprawa C-172/11 P)

(2012/C 194/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Spółka EI du Pont de Nemours and Company (przedstawiciele: J. Boyce, A. Lyle-Smythe, solicitors)

Druga strona postępowania: DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-76/08 w zakresie, w jakim utrzymał on w mocy ustalenia Komisji, wedle których wnosząca odwołanie uczestniczyła w naruszeniu i powinna zostać ukarana grzywną;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi Sądu obrazę prawa poprzez stwierdzenie, że wnosząca odwołanie ponosi odpowiedzialność za naruszenia popełnione przez spółkę DuPont Dow Elastomers (zwaną dalej „spółką DDE”). O ile wnosząca odwołanie zasadnie wniosła niniejszy środek odwoławczy, wynika z powyższego, że:

- co się tyczy okresu poprzedzającego utworzenie spółki DDE (kiedy to działalność gospodarcza w zakresie kauczuku chłoroprenowego była prowadzona przez wnoszącą odwołanie), Sąd dopuścił się obrazy prawa w ten sposób, że nie orzekł, iż Komisja nie mogła nałożyć grzywny na wnoszącą odwołanie w odniesieniu do udziału jej spółek zależnych w naruszeniu, a to ze względu na upływ terminu przedawnienia, oraz
- w sytuacji, gdy Komisja nie mogła nałożyć grzywny na wnoszącą odwołanie ze względu na upływ terminu przedawnienia i nie wykazała istnienia słusznego interesu przemawiającego za wydaniem decyzji na niekorzyść wnoszącej odwołanie — Sąd dopuścił się obrazy prawa w ten sposób, że orzekł, iż wnosząca odwołanie ponosi odpowiedzialność za udział należących do niej spółek zależnych w naruszeniu w odniesieniu do okresu poprzedzającego utworzenie spółki DDE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2012 r. — Sandler AG przeciwko Hauptzollamt Regensburg

(Sprawa C-175/12)

(2012/C 194/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sandler AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Regensburg

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 889 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia nr 2454/93 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że reguluje on jedynie ten przypadek wniosku o udzielenie zwrotu, w którym towar najpierw został dopuszczony do swobodnego obrotu z zastosowaniem stawki celnej dla kraju trzeciego, a później okazuje się, że w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego właściwie obowiązywała obniżona stawka celna lub zwolnienie z cła (tu: preferencyjna stawka celna), która jednakże w chwili złożenia wniosku o udzielenie zwrotu przestała już obowiązywać, z takim skutkiem, że przy złożeniu wniosku o udzielenie zwrotu nie można powołać się wobec zainteresowanego na wygaśnięcie ograniczonego czasowo systemu preferencyjnego, jeżeli przy odprawie przyznano preferencyjną stawkę celną, a dopiero przy rewizji wymiaru administracja odmówiła preferencji i przyjęła za podstawę stawkę celną dla kraju trzeciego?

2) Czy art. 16 ust. 1 lit. b) względnie art. 32 protokołu nr 1 do załącznika V umowy z Kotonu ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli kraj wywozu opatrzył świadectwo przewozowe EUR.1 innym odciskiem pieczęci niż wzór odcisku pieczęci przekazany Komisji, organy celne kraju przywozu w razie wątpliwości mogą potraktować tę różnicę jako brak formalny w rozumieniu art. 16 ust. 1 lit. b) protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu i tym samym stwierdzić nieważność świadectwa przewozowego EUR.1 bez udziału organów celnych kraju wywozu?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

a) Czy art. 16 ust. 1 lit. b) protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu należy zastosować również wtedy, gdy brak formalny zostanie dostrzeżony nie bezpośrednio przy przywozie, lecz dopiero przy późniejszej kontroli organu celnego?

b) Czy art. 16 ust. 4 i 5 protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu można interpretować w ten sposób, że brak formalny uważa się za usunięty wtedy, gdy w wystawionym następnie świadectwie przewozowym EUR.1 w polu „Uwagi” nie zostanie wprowadzone wpisane dosłownie jedna z adnotacji przewidzianych w art. 16 ust. 4 protokołu nr 1 do umowy z Kotonu, lecz jedynie taka, która ostatecznie wskazuje jednak, że dowód preferencyjnego pochodzenia został wystawiony następnie?

4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Czy art. 236 ust. 1 kodeksu celnego ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że należności celne przywzowowe nie były prawnie należne i stąd niesłusznie dokonano rewizji ich wymiaru na podstawie art. 220 ust. 1 kodeksu celnego, jeżeli organ celny kraju przywozu nie mógł stwierdzić nieważności użytych pierwotnie świadectw przewozowych EUR.1 bez zwrócenia się do organów celnych kraju wywozu?

5) Czy również w przypadku, gdy świadectwo przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie zgodnie z art. 16 protokołu nr 1 załącznika V umowy z Kotonu zostanie dostarczone później, zwrot wymierzonych retrospektywnie i zapłaconych już należności celnych przywzowowych na mocy art. 889 rozporządzenia nr 2454/93 jest możliwy tylko wtedy, gdy w chwili złożenia wniosku o udzielenie zwrotu nadal obowiązuje preferencyjna stawka celna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 62, s. 8), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 62, s. 6).

⁽²⁾ 2000/483/WE: Umowa o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisana w Kotonu 23 czerwca 2000 roku (Dz.U. L 317, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 16 kwietnia 2012 r. — Stoilov i Ko EOOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Sprawa C-180/12)

(2012/C 194/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stoilov i Ko EOOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Pytania prejudycjalne

1) Czy dla celów klasyfikacji taryfowej według Nomenklatury Scalonej z 2009 r., stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾ zrolowane paski włókniny służące do produkcji żaluzji należy sklasyfikować w zależności od właściwości towaru jako „tkaniny” w ramach kodu CN 5407 61 30 czy zgodnie z jego jedynym przeznaczeniem — a mianowicie w żaluzjach — w ramach kodu CN 6303 92 10, przy czym należy uwzględnić: